

Referat despre ritualuri magico-religioase si cultul mortilor in neolitic - a treia parte

Nu este posibil sa ne facem decat o imagine foarte incerta si aproximativa despre ideile religioase, despre mecanismul lor psihologic intim, despre psihologia omului neolitic (si in general a omului preistoric). Cunoastem doar unele practici rituale variind, desigur, de la o zona la alta: sacrificii nesangeroase, ofrande alimentare, cultul mortilor, rituri de inmormintare, practici magice. Dincolo de acestea, putem banui ca ar fi existat si alte manifestari cultice adiacente: ceremonialuri, vraji, dansuri sau doar simple gesturi rituale, imita-rea unor deprinderi sau a miscarilor unor animale, s.a.m.d.

Cu aceasta ocazie, probabil ca omul epocii neolitice folosea in scop de cult si anumite instrumente primitive ca surse de zgomote felurite fluiere si tobe; executa, "ciuta" cu vocea sunete murmurate sau urlate, imita glasurile animalelor, sau rostea in cor si cadentat anumite formule magice ("rugaciunea" de mai tirziu). La aceasta data, in era neolitica, probabil ca omul credea ca obiectele si fortele naturii erau dotate cu capacitati si posibilitati de regula superioare celor ale sale (animism); ca o fiinta sau un obiect avea insusirea si puterea magica de a proteja (fetisism); ca exista o legatura intima, un raport magic intre el si un anumit animal din care descinde el si familia sau clanul sau (totemism); ca mortilor li se cuvenea cinstea unui cult funerar pentru ca defunctii continuau in mod firesc: sa participe la ciclul vietii naturii si al comunitatii.

Riturile legate de ideea fertilitatii si de magia fecunditatii au capatat o importanta mult mai mare cum era si firesc in aceasta perioada a preistoriei care este definita tocmai prin practica agriculturii, a domesticirii si cresterii animalelor. Statuetele feminine asemanatoare intrucatva celor din epoca paleoliticului superior, dar cu trasaturi distincte si ilustrand prin unele detalii anatomice bine marcate sau exagerate, cat si prin destinatia lor rituala cultul fecunditatii, devin in de cult al mortilor se exprima spre sfirsitul neoliticului prin monumentele funerare numite "megalitice".